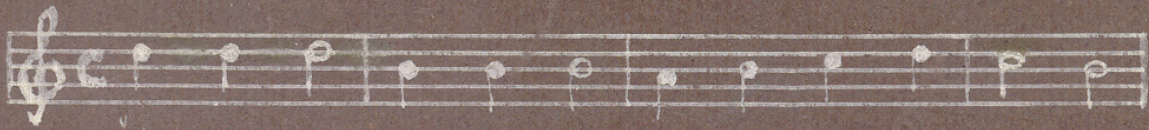

Písnička Tvého pradědečka

Čá - ru sem, čá - ru tam, Mí - ša táh - ne hbi - tě

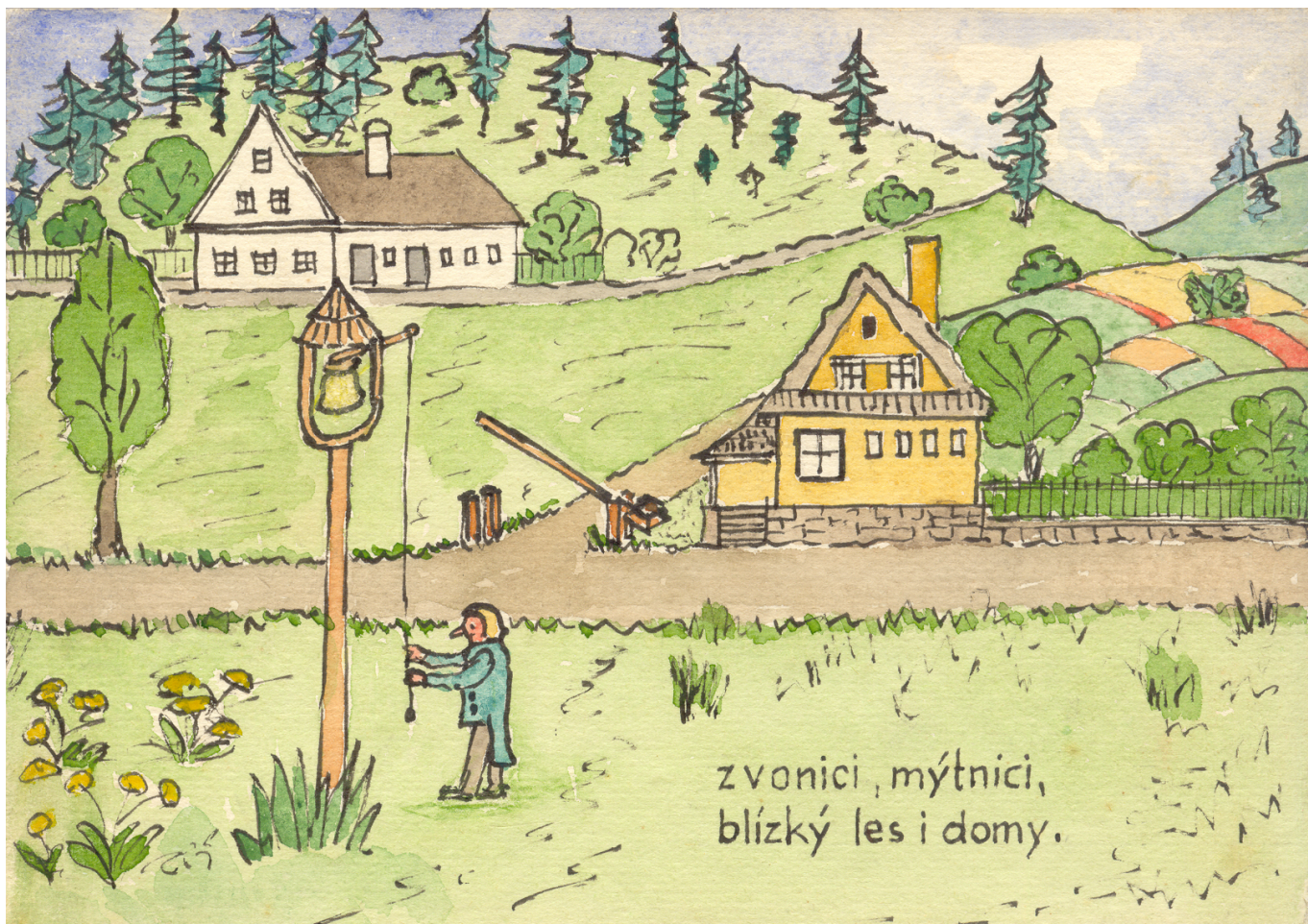

kres - lí stůl, kres - lí klec, všech - ny vě - ci v bytě.

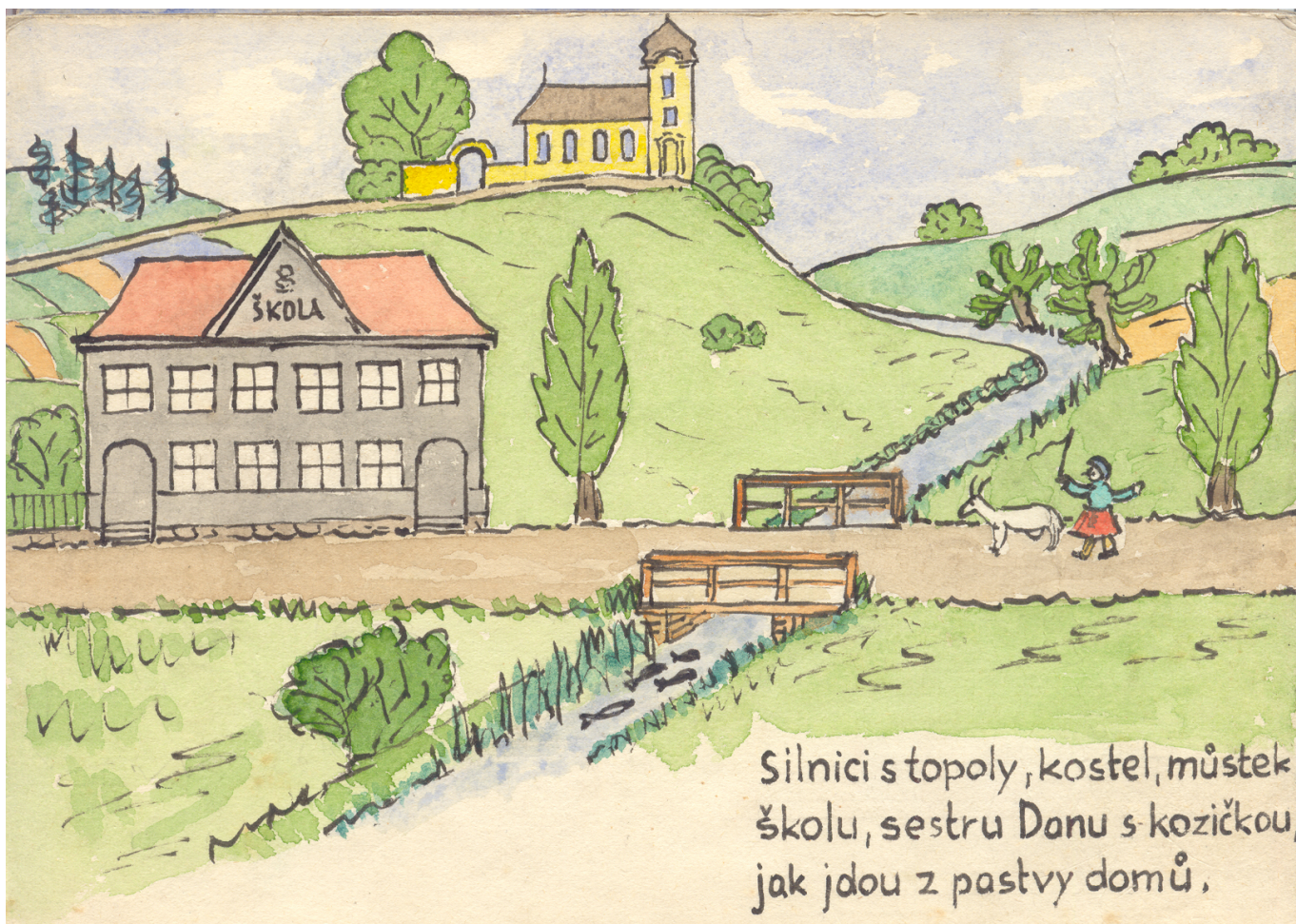
Ale domov mu však najednou nestačí,
venku jsou předměty hezčí a jinačí.

Vyšel si na náves, v louži uzřel pulce,
pár jen čar, už ho měl, pěkně na tabulce.
Žóbu také kreslit zná, koně, vůz a stromy,

zvonici, mýtnici,
blízký les i domy.

Silnici s topoly, kostel, můstek,
školu, sestru Danu s kozičkou,
jak jdou z pastvy domů,

Krávy, jak jdou ze dvora, jak zvonečky zvoní,
prasátka a hejno hus, u pluhu dvě koní,
slepičky a kohoutka, kachny na rybníce,
zkuste to, hošici, zda umíte více.

J.K. 1961.